

Forslag. Jeg skal gøre opmærksom paa, at dette Regnestykke hviler paa et fuldstændig forkert Grundlag. Den ærede Ministers Foredrag foreligger jo trykt for os, og hvis ærede Medlemmer ville læse i Tidenden Sp. 299, ville de se, at han udtalte, at denne vedkommende Skatteyder altsaa „bor i Kjøbenhavn, hvor der er 3 pCt. — og jeg antager, at det ærede Medlem“, hvorved den højtærede Minister antagelig sigtede til mig — „vil indrømme, at en Skatteprocent af 3 maa siges at være meget moderat i en Opholdskommune — saa skal denne Skatteprocent forhøjes med en Trediedel, hvilket bliver 4 pCt., og saa vil altsaa denne Kommune, for saa vidt vedkommende Ejendomsbesidders eller næringsdrivendes Opholdskommune er Kjøbenhavn, faa Forskellen udbetalt med mellem 1½ pCt. og 4 foruden den Næringsadkomst, som vil være at betale, for saa vidt han driver bunden Næring“. Dertil er nu at bemærke, at der her kun er Tale om Kjøbenhavn; her bliver altsaa bevist noget for Kjøbenhavns Vedkommende, men det var jo ikke det, der var Meningsforskel om. Jeg havde hævdet, at Forslaget, som foreligger fra den højtærede Minister, hans ny Tanke, hans ny Opdagelse, var fordelagtig for Kjøbenhavn, men isærlig Grad for Købstæderne uden for Kjøbenhavn, men til Skade for Landet. Det beviser altsaa ikke noget at fremhæve Fordelene for Kjøbenhavn i dette Tilfælde. Dernæst tager den højtærede Minister fejl, naar han siger, at der for Kjøbenhavns Vedkommende skal lægges ⅓ til de 3 pCt., hvorved man kommer op paa 4 pCt., thi i den højtærede Ministers eget Forslag, § 10 1ste Stykke, siges der, at i de Kommuner, hvor der er Formue- og Lejlighedsskat, skal denne forhøjes med ⅓. Den højtærede Minister gaar altsaa ud fra et fuldstændig forkert Grundlag, men det skal jeg, som sagt, ikke opholde mig ved. — Derimod skal jeg gaa over til et Par enkelte andre skrøbelige Grunde — som jeg vel maa have Lov til at sige — som den højtærede Minister støttede sig til. Landbruget skal ikke af med en eneste Krone, der er ikke Tale om at tage nogen eneste Krone bort fra Landbruget, saaledes udtrykte den højtærede Minister sig. Men det, vi forhandle om, er ikke, hvorvidt vi skulle tage nogle Kroner fra den ene Kommune og lægge til den anden, men vi forhandle om Landkommunernes Ret og Købstadkommunernes Ret til at beskatte en Næring, som flyder i Kommunen, uanset, om vedkommende Ejer bor, har fast Ophold

i Landkommunen. Talen er for mit Vedkommende om Landkommunens Ret til at beskatte al den Indtægt, som flyder i Kommunen, i Forhold til denne Kommunes Behov og i Forhold til denne Kommunes øvrige Skatteydere. Det er det Krav, som har været fremsat fra mine Meningsfæller i en Menneskealder, og ikke blot mine Meningsfæller, men ogsaa andre have ment, at det er et berettiget Krav. Det er det, Talen er om. Efter den højtærede Ministers Forslag, tror jeg dog, jeg havde nogenlunde Held til at bevise i Gaar, faa Landkommunerne som Regel intet, hvorimod Købstadkommunerne faa Fordel af det, i alt Fald faa de da noget — kun enkelte ville maaske faa Tab ved det —, men Landkommunerne faa som Regel intet; at Landkommunerne ere fri for oven i Købet at betale til Opholdskommunerne, er en anden Sag, men det er det dog virkelig ikke værd at anføre som Grund. — Det undrede mig at høre den ærede Minister tale om, at Landkommuneskatterne paa nogle Steder, efter hvad adskillige paa-beraabte sig, gik op til 10 pCt. Det undrede mig, at den højtærede Minister vilde holde sig til en saa skrøbelig Grund og ikke til Virkeligheden, som han dog kender lige saa godt som jeg. Disse 10 pCt., som den ærede Minister og ogsaa jeg har hørt Tale om, hvile paa et ganske andet Grundlag. Naar vi tale om Sognekommunernes Skatter, have de jo ikke blot Formue- og Lejlighedsskat, men ogsaa Hartkornsskatten, og denne udgør for hele Landet mellem ⅓ og ⅔ af Kommunernes Udgifter. Men foruden denne Hartkornsskat til Kommunen er der Skatter til Ams-repartitionsfondene, endogsaa temmelig betydelige, som Købstæderne i Hovedsagen ere fri for. Købstæderne svare ganske vist en Ubetydelighed til Amsrepartitionsfondene, men det er ikke noget at tale om i denne Forbindelse. Dersom vi nu tage Sognekommunernes Skatter til Amtskommunerne sammen med Formue- og Lejlighedsskatten, kan det være, at vi komme op til 10 pCt. i nogle Kommuner, ja endogsaa op over det, men tager man ikke disse Skatter med, men kun den Skat, der fremkommer ved den personlige Kommuneskat, der lignes paa Formue og Lejlighed, ved den højtærede Minister lige saa vel som jeg, at denne meget sjælden er over 2 pCt., og at der ikke er Tale om 10 pCt. Ja, jeg vil ikke bestride, at der mulig kan være enkelte Kommuner, hvor man har fundet det formaalstjenligt saa godt som ingen Hartkornsskat at paaligne, men at